

VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2016)0361

Aktiviteterne i samt indvirkningen af og merværdien ved Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen mellem 2007 og 2014

Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2016 om aktiviteterne i samt indvirkningen af og merværdien ved Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen mellem 2007 og 2014 (2015/2284(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006¹,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 546/2009 af 18. juni 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1927/2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen²,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen³,
- der henviser til rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om aktiviteter gennemført af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) i 2013 og 2014 (COM(2015)0355),
- der henviser til efterfølgende evaluering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) – endelig rapport af august 2015,
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 7/2013 med titlen "Har Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen tilført EU-merværdi med hensyn til reintegration af afskedigede arbejdstagere?",
- der henviser til Eurofound's ERM-rapport 2012 med titlen "Efter omstrukturering: arbejdsmarkeder, arbejdsvilkår og livstilfredshed",
- der henviser til Eurofound's casestudie med titlen "Added value of the European

¹ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855.

² EUT L 167 af 29.6.2009, s. 26.

³ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Globalisation Adjustment Fund: A comparison of experiences in Germany and Finland (2009)",

- der henviser til Eurofound's ERM-rapport 2009 med titlen "Restructuring in recession"
 - der henviser til sin beslutning af 29. september 2011 om Den Europæiske Globaliseringsfonds fremtid¹,
 - der henviser til sin beslutning af 7. september 2010 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: finansiering og funktionsmåde²,
 - der henviser til de beslutninger, det har vedtaget siden januar 2007 om anvendelse af Globaliseringsfonden, herunder bemærkningerne fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender om de respektive ansøgninger,
 - der henviser til drøftelserne i Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggenders særlige arbejdsgruppe om Globaliseringsfonden,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkningen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelserne fra Budgetudvalget, Udvalget om International Handel, Budgetkontroludvalget, Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0227/2016),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) blev oprettet med det formål at yde støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene; der henviser til, at målet med Globaliseringsfonden er at bidrage til intelligent, inklusiv og bæredygtig økonomisk vækst og fremme af bæredygtig beskæftigelse ved at gøre afskedigede arbejdstagere jobparate og støtte dem i at få et nyt job; der henviser til, at Globaliseringsfonden blev oprettet til at afhjælpe nødsituationer ved at intervenere hurtigt og yde kortvarig bistand som reaktion på akutte og uforudsete vanskeligheder på arbejdsmarkedet, der indebærer omfattende afskedigelser, i modsætning til Den Europæiske Socialfond (ESF), som også yder støtte til afskedigede arbejdstagere, men hvis formål er at afhjælpe langsigtede strukturelle ubalancer, navnlig gennem programmer for livslang læring; mener, at Globaliseringsfonden under den næste programmeringsperiode bør fortsætte med at fungere uden for den flerårige finansielle ramme;
- B. der henviser til, at omstrukturering i Europa er en praksis, der er i de seneste år er blevet mere udbredt, idet den er blevet forstærket i nogle sektorer og har spredt sig til andre; der henviser til, at virksomhederne har ansvaret for de ofte uforudsete virkninger af disse afgørelser for befolkningsgrupper og for den økonomiske og sociale struktur i medlemsstaten; der henviser til, at Globaliseringsfonden hjælper med at afbøde de negative virkninger af disse omstrukturingsbeslutninger; der henviser til, at flere og flere Globaliseringsfondsager er relateret til store virksomheders og multinationale selskabers omstrukturingsstrategier, som sædvanligvis beslutes uden inddragelse af arbejdstagerne og deres repræsentanter; der henviser til, at flytning, udflytning, lukninger, fusioner, opkøb, overtagelser, omstrukturering af produktion og outsourcing

¹ EUT C 56 E af 26.2.2013, s. 119.

² EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 30.

af aktiviteter er de mest almindelige former for omstrukturering;

- C. der henviser til, at tilpasningsevne og proaktivitet ved jobskifte eller ændring af beskæftigelse imidlertid kan blive hæmmet af usikkerhed, fordi overgange indebærer en potentiel risiko for arbejdsløshed, lavere løn og social usikkerhed; der henviser til, at reintegrationen på arbejdsmarkedet af støttemodtagere i Globaliseringsfondsager vil blive mere vellykket, hvis den fører til beskæftigelse af god kvalitet;
- D. der henviser til, at kooperativer håndterer omstruktureringer på en socialt forsvarlig måde, og at den specifikke kooperative forvaltningsmodel, som er baseret på fælles ejerskab, demokratisk deltagelse og medlemmernes kontrol, samt kooperativens evne til at basere sig på egne finansielle ressourcer og støttenetværk forklarer, hvorfor kooperativer er mere fleksible og innovative i håndteringen af langsigtede omstruktureringer og i skabelsen af nye forretningsaktiviteter;
- E. der henviser til, at Kommissionen i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1309/2013 hvert andet år skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en kvantitativ og kvalitativ rapport om Globaliseringsfondens aktiviteter i de to foregående år;
- F. der henviser til, at der ikke er nogen EU-lovramme for information og høring af arbejdstagere, foregribelse og styring af omstruktureringer med henblik på at foregribe ændringer og hindre jobtab; der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 15. januar 2013¹ anmodede Kommissionen om i overensstemmelse med artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde hurtigst muligt og efter høring af arbejdsmarkedets parter at fremsætte et forslag til en retsakt om information og høring af arbejdstagere, foregribelse og styring af omstruktureringer (efter de detaljerede henstillinger i bilaget til sin beslutning); der henviser til, at der i øjeblikket er betydelige forskelle på nationalt plan med hensyn til arbejdsgivernes forpligtelser over for deres arbejdstagere i denne proces; der henviser til, at parterne på det europæiske arbejdsmarked er blevet hørt to gange om sagen, og at Kommissionen har forsømt at handle; der henviser til, at Kommissionen har reageret skuffende på Parlamentets beslutninger om information, høring og omstrukturering, der har fremhævet behovet for hurtig og konkret handling på dette område; der henviser til, at det er væsentligt med veludviklede arbejdsmarkedsmodeller, der sikrer arbejdstagerne og deres repræsentanter rettigheder på områderne høring og information; der henviser til, at en styrkelse af direktivet om information og høring kunne bidrage til at sikre, at forhandlingerne om en passende plan kan finde sted på fair betingelser og rettidigt;
- G. der henviser til, at minimumstærsklen for antallet af afskedigelser blev reduceret fra 1 000 afskedigelser til 500 afskedigelser, med mulighed for, at en ansøgning til Globaliseringsfonden under ekstraordinære omstændigheder eller på små arbejdsmarkeder vil blive overvejet, hvis afskedigelserne har en alvorlig indvirkning på beskæftigelsen og den lokale, regionale eller nationale økonomi;
- H. der henviser til, at tidligere selvstændige erhvervsdrivende siden den 1. januar 2014 også har kunne komme i betragtning som modtagere og har kunnet modtage støtte; der henviser til, at Kommissionen bør sørge for, at Globaliseringsfonden tilgodeser de særlige behov hos selvstændige erhvervsdrivende, idet antallet af selvstændige erhvervsdrivende er konstant stigende; der henviser til, at unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET'er), i regioner, der er støtteberettigede

¹ EUT C 440 af 30.12.2015, s. 23.

under ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, frem til den 31. december 2017 kan få støtte fra Globaliseringsfonden i et antal svarende til det antal støttemodtagere, der er tiltænkt støtte;

- I. der henviser til, at den nuværende Globaliseringsfond ikke kun har til formål at støtte afskedigede arbejdstagere, men også at vise solidaritet med disse arbejdstagere;
- J. der henviser til, at det oprindelige budget for Globaliseringsfonden var på 500 mio. EUR pr. år; der henviser til, at det nuværende budget er på 150 mio. EUR pr. år, og at den gennemsnitlige årlige udgift har været på ca. 70 mio. EUR siden dens oprettelse;
- K. der henviser til, at den oprindelige medfinansieringssats var på 50 %, at denne blev forhøjet til 65 % for perioden 2009-2011, gik tilbage til 50 % i perioden 2012-2013, og nu er på 60 %;
- L. der henviser til, at der mellem 2007 og 2014 er blevet indgivet 134 ansøgninger fra 20 medlemsstater vedrørende 122 121 ramte arbejdstagere, og at der er blevet anmodet om et beløb på 561,1 mio. EUR i alt; der noterer sig, at budgetudnyttelsesgraden i perioden 2007-2013 kun var på 55 %, og at produktionssektoren i perioden mellem 2007 og 2014 tegnede sig for den største antal ansøgninger, navnlig bilindustrien, som vedrørte 29 000 ud af 122 121 arbejdstagere (23 % af det samlede antal, der var omfattet af de indgivne ansøgninger); der henviser til, at den økonomiske krise hidtil er gået værst ud over de mindre virksomheder, som ligger under tærsklen på 500 ansatte;
- M. der henviser til, at Revisionsretten anbefaler Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet at overveje at begrænse EU's finansiering til foranstaltninger, der sandsynligvis vil give EU-merværdi, i stedet for at finansiere allerede eksisterende nationale arbejdstageres indkomststøtteordninger, jf. artikel 7, stk. 1, litra b); der henviser til, at EGF-foranstaltninger har vist sig at have størst merværdi, når de anvendes til at medfinansiere tjenester for afskedigede arbejdstagere, der ikke normalt eksisterer under medlemsstaternes arbejdsløshedsunderstøttelsesordninger, og når de er fokuseret på uddannelse snarere end bistand samt i tilfælde, hvor disse foranstaltninger er blevet individualiseret og supplerer de almindelige bestemmelser, særlig for de mest sårbare grupper af afskedigede arbejdstagere; bemærker i denne forbindelse behovet for at investere i tidligere ansattes potentiale og betydningen af en fuldstændig vurdering af det lokale arbejdsmarkeds behov og krav om færdigheder, idet dette bør danne grundlag for uddannelse og kompetenceopbygning med henblik på at fremme arbejdstagernes hurtige tilbagevenden til arbejdsmarkedet; minder om, at medlemsstaterne er forpligtede til at gennemføre EGF-budgettet effektivt;
- N. der henviser til, at Globaliseringsfonden ikke løser problemet med arbejdsløshed i EU; der henviser til, at en løsning af arbejdsløsheds krisen i EU kræver, at jobskabelsen, -beskyttelsen og -holdbarheden sættes i centrum af EU's politik; der henviser til, at arbejdsløshedsprocenten i EU's medlemsstater, særlig blandt unge og langtidsledige, kræver en hurtig indsats, der kan åbne nye karrieremæssige perspektiver;
- O. der henviser til, at referenceperioden for vurdering af Globaliseringsfonden i forbindelse med denne rapport er 2007-2014; der henviser til, at Kommissionens efterfølgende evaluering dækker perioden 2007-2013 og at Revisionsrettens beretning reviderer perioden 2007-2012;
- P. der henviser til, at principperne om ligestilling mellem kønnene og ikke-

forskelsbehandling, som hører til Unionens kerneværdier og er nedfældet i Europa 2020-strategien, bør sikres og fremmes ved gennemførelsen af EGF;

1. noterer sig den efterfølgende evaluering af Globaliseringsfonden og den første toårige rapport; bemærker, at Kommissionen opfylder sin indberetningspligt; mener ikke, at disse og andre rapporter er tilstrækkelige til at fuldt ud af sikre gennemsigtheden og effektiviteten af Globaliseringsfonden; opfordrer de medlemsstater, der har modtaget støtte fra Globaliseringsfonden, til at gøre alle oplysninger og evalueringer af sagerne offentligt tilgængelige og til at inkludere en kønsspecifik konsekvensanalyse i evalueringen af sagerne; opfordrer kraftigt alle medlemsstater til at offentliggøre deres ansøgninger og endelige rapporter under den nuværende forordning i tide; mener, at Kommissionen ganske vist overholder sin indberetningspligt, men at den godt kunne offentliggøre alle relevante dokumenter vedrørende Globaliseringsfondens sager, herunder dens interne kontrolbesøgsrapporter fra kontrolbesøg vedrørende igangværende ansøgninger i medlemsstaterne;
2. glæder sig over forlængelsen af finansieringsperioden fra et til to år; minder om, at 12 måneder ifølge Eurofound's forskning ikke var en tilstrækkelig lang periode til at hjælpe alle afskedigede arbejdstagere, særlig de mest sårbare grupper såsom lavt kvalificerede arbejdstagere, ældre arbejdstagere, kvinder og navnlig enlige forældre;
3. bemærker, at evalueringerne af Globaliseringsfonden viser, at resultaterne af denne fonds interventioner påvirkes af faktorer såsom de berørte arbejdstageres uddannelses- og kvalifikationsniveau samt de relevante arbejdsmarkeders absorptionskapacitet og de modtagende landes BNP; understreger, at sådanne faktorer påvirkes mest af langsigtede foranstaltninger, der kan understøttes effektivt af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fonde); påpeger behovet for at tage højde for disse faktorer og for de lokale arbejdsmarkedssituationer, når der ydes hjælp fra Globaliseringsfonden; bemærker, at forbedrede synergier mellem Globaliseringsfonden og ESI-fondene er vigtige for at opnå hurtigere og mere effektive resultater; understreger, at ESI-fondene kan fungere som opfølgende foranstaltninger til Globaliseringsfondens støtteområder ved at stimulere investeringer, overordnet vækst og jobskabelse; understreger, at Globaliseringsfondens interventioner bør rettes mod investeringer, der bidrager til vækst, uddannelse, færdigheder og arbejdstageres geografiske mobilitet, og bør koordineres med de eksisterende EU-programmer med henblik på at hjælpe mennesker med at finde beskæftigelse og fremme iværksætterånd, især i de regioner og sektorer, der allerede lider under de negative virkninger af globaliseringen eller omstruktureringer af økonomien; understreger, at integrerede tilgange baseret på programmering for flere fonde bør foretrækkes, således at der gennem en effektiv tildeling af ressourcer og tættere koordinering og synergier, navnlig mellem ESF og ERDF, kan findes mere permanente løsninger på problemerne omkring afskedigelser og arbejdsløshed; er af den faste overbevisning, at en strategi for integreret programmering for flere fonde ville mindske risikoen for udflytning og skabe gunstige betingelser for en tilbageflytning af industriproduktion til EU;
4. mener, at Globaliseringsfondens funktion er blevet forbedret gennem reformerne af forordningen; noterer sig, at de forbedringer, der er sket, har forenklet procedurerne for medlemsstaternes adgang til Globaliseringsfonden, og at dette bør føre til øget anvendelse af dette instrument fra medlemsstaternes side; opfordrer Kommissionen til at foreslå tiltag til at fjerne eventuelle hindringer vedrørende administrativ kapacitet, som har forhindret EGF-deltagelse; mener ikke, at Globaliseringsfonden bør tillægges en makroøkonomisk stabiliseringsfunktion;

5. bemærker, at de reducerede bevillinger, der er øremærket til Globaliseringsfonden i det årlige budget har været tilstrækkelige til at sikre den fornødne bistand og støtte, der er både afgørende og nødvendig for personer, der har mistet deres arbejde; understreger imidlertid, at Globaliseringsfondens anvendelsesområde siden 2014 er blevet udvidet til at omfatte NEET'er og krisekriteriet, og at bevillingerne i tilfælde af en markant stigning i antallet af ansøgninger eller en tilføjelse af nye befordringer muligvis ikke vil være tilstrækkelige, men vil skulle øges for at sikre Globaliseringsfondens effektive funktion;
6. understreger relevansen af en stærk social dialog baseret på gensidig tillid og fælles ansvar som det bedste redskab til at finde konsensusløsninger og fælles tilgange til at foregribe, forhindre og forvalte omstrukturingsprocesser; fremhæver, at dette vil hjælpe til at hindre jobtab og dermed situationer, hvor Globaliseringsfonden må mobiliseres;
7. bemærker den betydelige stigning i antallet af ansøgninger i løbet af undtagelsesperioden fra 2009-2011, hvor der blev givet mulighed for at indgive ansøgninger på baggrund af kriserelaterede kriterier, og at dette anvendelsesområde blev yderligere udvidet til permanent at omfatte krisekriteriet og selvstændige fra 2014 til 2020; glæder sig over forlængelsen af denne undtagelse efter 2013; noterer sig, at over halvdelen af det samlede antal projekter mellem 2007 og 2014 var kriserelaterede; understreger endvidere, at de negative virkninger af den økonomiske krise fortsat er fremherskende i visse medlemsstater,
8. bemærker, at der i perioden 2007–2014 blev indgivet 131 ansøgninger om finansiering fra tyve medlemsstater til et samlet beløb på 542,4 mio. EUR vedrørende 121 380 arbejdstagere;
9. konstaterer, at Kommissionen har foretaget forbedringer af EGF-databasen, hvori de kvantitative oplysninger om EGF-sager registreres til statistiske formål, hvilket gør det lettere for medlemsstaterne at indgive ansøgninger og for Kommissionen at analysere og sammenligne tal vedrørende EGF-sager; bemærker endvidere, at Kommissionen medtog Globaliseringsfonden i det fælles system for delt fondsforvaltning, hvilket bør resultere i indsendelse af mere korrekte og fuldstændige ansøgninger og en yderligere reduktion af den tid, det tager for en medlemsstats ansøgning at blive behandlet; bemærker, at dette system giver mulighed for en forenkling af ansøgningerne for medlemsstaterne, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremskynde behandlingen af ansøgningerne, således at der kan ydes finansiering hurtigt med henblik på at maksimere dens virkning;
10. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at forudse virkningerne af handelspolitiske beslutninger på EU's arbejdsmarked, også under hensyntagen til de evidensbaserede oplysninger om disse virkninger, som er blevet belyst gennem EGF-ansøgninger; opfordrer Kommissionen til at gennemføre grundige regelmæssige forudgående og efterfølgende konsekvensanalyser, herunder socialkonsekvensanalyser, der omfatter eventuelle indvirkninger på beskæftigelsen, konkurrenceevnen og økonomien, samt indvirkningerne på små og mellemstore virksomheder, idet der sikres en effektiv forudgående koordination mellem GD for Handel og GD for Beskæftigelse; opfordrer Parlamentet til at tilrettelægge regelmæssige fælles høringer af Udvalget om International Handel og Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender med henblik på at bidrage til at forbedre koordinationen mellem handelspolitik og Globaliseringsfonden og overvågningen heraf; mener, at det er nødvendigt at fremme

anvendelsen af Globaliseringsfonden yderligere i forbindelse med udflytninger samt sektorspecifikke kriser som følge af udsving i efterspørgslen på verdensplan; modsætter sig kraftigt enhver idé om, at Globaliseringsfonden i sin nuværende form og med sit nuværende budget skulle være et interventionsredskab for mistede arbejdspladser i Den Europæiske Union som følge af de handelsstrategier, der fastlægges på EU-niveau, herunder fremtidige handelsaftaler eller dem, der allerede er på plads; fremhæver behovet for en stærk sammenhæng mellem handels- og industripolitikker og behovet for at modernisere EU's handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger;

11. anmoder Kommissionen om kun at tildele markedsøkonomisk status til handelspartnere, hvis de opfylder de fem kriterier, som den har fastsat; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at fastlægge en klar og effektiv strategi vedrørende spørgsmålene om tildeling af status som markedsøkonomi til tredjelande med henblik på at bevare EU-virksomheders konkurrenceevne og fortsætte bekæmpelsen af enhver form for illoyal konkurrence;
12. fremhæver, at et af de vigtigste mål for Globaliseringsfonden er at hjælpe arbejdstagere, der mister deres job som følge af en alvorlig forskydning i Unionens handel med varer og tjenesteydelser, som fastsat i artikel 2, litra a), i forordningen; er af den opfattelse, at en vigtig opgave for Globaliseringsfonden er at sikre støtte til arbejdstagere, der afskediges som følge af de negative konsekvenser af handelstvister; opfordrer derfor Kommissionen til at præcisere, at tabet af arbejdspladser som følge af handelstvister, som medfører en alvorlig forskydning i Unionens handel med varer og tjenesteydelser, falder helt inden for anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden;
13. understreger, at Globaliseringsfonden på ingen måde kan fungere som erstatning for en seriøs politik til forebyggelse og foregribelse af omstruktureringer; insisterer på betydningen af en reel industripolitik på EU-plan, der kan sikre bæredygtig og inklusiv vækst;
14. anmoder Kommissionen om at gennemføre sektoropdelte undersøgelser af virkningerne af globaliseringen og på baggrund af resultaterne fremsætte forslag, som vil tilskynde virksomhederne til at foregribe sektorbestemte ændringer og forberede deres ansatte forud for afskedigelser;
15. understreger, at nogle medlemsstater har foretrukket at anvende Den Europæiske Socialfond (ESF) frem for Globaliseringsfonden, fordi medfinansieringssatsen er højere for ESF, der er en hurtigere gennemførelse af ESF-foranstaltninger, der ikke er nogen forfinansiering i forbindelse med Globaliseringsfonden og på grund af den langsomme godkendelsesprocedure i forbindelse med Globaliseringsfonden; mener imidlertid, at den øgede medfinansieringssats og den mere rettidige gennemførelses- og godkendelsesproces, der indgår i den nye forordning, løser nogle af disse problemer; beklager, at Globaliseringsfonden stadig ikke er nået ud til afskedigede arbejdstagere i alle medlemsstaterne, og opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af denne støtte i tilfælde af masseafskedigelser;
16. gør opmærksom på, at den gennemsnitlige varighed af godkendelsen af en EGF-ansøgning ifølge Revisionsrettens beretning er 41 uger; opfordrer til, at der gøres alt for at fremskynde procedurerne; glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at minimere forsinkelserne og strømline ansøgningsprocessen; understreger, at det er nødvendigt at styrke medlemsstaternes kapaciteter på området, og anbefaler kraftigt, at alle medlemsstater begynder at gennemføre foranstaltningerne, så snart som muligt;

bemærker, at mange medlemsstater allerede gør dette;

17. bemærker, at Globaliseringsfonden lider under, at nogle medlemsstater, arbejdsmarkedsparter og virksomheder i høj grad mangler kendskab til den; opfordrer Kommissionen til at optrappe sin kommunikation til medlemsstater, nationale og lokale faglige netværk og til offentligheden; opfordrer medlemsstaterne til at fremme arbejdstagernes og deres repræsentanters kendskab til Globaliseringsfonden og til at gøre dette i tide til at sikre, at man når ud til det maksimale antal potentielle modtagere, som kan få gavn af Globaliseringsfondens foranstaltninger, og til i højere grad at promovere fordelene på baggrund af de resultater, der er opnået af Globaliseringsfonden;
18. minder om betydningen af foranstaltninger, der skal forhindre udflytning af virksomheder, der drager nytte af EU-finansiering inden for en fastsat periode, hvilket kan føre til udløsning af supplerende støtteordninger som følge af afskedigelser;

EGF-støttemodtagere

19. udtrykker tilfredshed med konklusionen i Revisionsrettens beretning, om at næsten alle EGF-støtteberettigede arbejdstagere fik tilbudt individuelt tilpassede og velkoordinerede foranstaltninger, der var skræddersyede til deres individuelle behov, og at næsten 50 % af de arbejdstagere, der har modtaget finansiel støtte, nu er tilbage i beskæftigelse; bemærker, at en mangel på rettidig og effektiv gennemførelse af EGF-programmer i nogle medlemsstater har medført underudnyttelse; mener, at inddragelsen af de ramte støttemodtagere eller disses repræsentanter, arbejdsmarkedets parter, lokale arbejdsformidlinger og andre relevante interessenter i den indledende vurdering og gennemførelsen er af afgørende vigtighed for at sikre positive resultater for støttemodtagerne; opfordrer Kommissionen til at bistå medlemsstaterne i at udvikle innovative foranstaltninger og programmer, samt til i sine revisioner at vurdere, i hvilket omfang udformningen af den samordnede pakke af individualiserede tilbud foregreb fremtidige arbejdsmarkedsperspektiver og krævede færdigheder og var forenelig med overgangen til en ressourceeffektiv og bæredygtig økonomi; opfordrer medlemsstaterne til i overensstemmelse med artikel 7 i den nuværende forordning at gøre yderligere bestræbelser på at indrette udformningen af den samordnede pakke af individualiserede tilbud på en ressourceeffektiv og bæredygtig økonomi; bemærker, at innovation, intelligent specialisering og ressourceeffektivitet er nøglen til industriel fornyelse og økonomisk diversificering,
20. bemærker, at den gennemsnitlige andel af modtagere på 55 år eller derover i de 73 projekter, der blev analyseret i Kommissionens efterfølgende evalueringsrapport, var på 15 %, og at andelen af personer i aldersgruppen 15-24 var på 5 %; glæder sig derfor over den vægt, der i den nye forordning lægges på ældre og yngre arbejdstagere og inklusionen af NEET'er i visse ansøgninger; noterer sig, at den gennemsnitlige andel af kvindelige modtagere var på 33 % og mandlige på 67 %; bemærker, at disse tal afspejler den kønsmæssige sammensætning af arbejdsstyrken, som kan variere alt efter, hvilken sektor, der er tale om; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at mænd og kvinder behandlet ens i alle EGF-ansøgninger, og opfordrer medlemsstaterne til at indsamle data med fokus på et kønsperspektiv, med henblik på at se, hvordan det påvirker kvindelige modtageres genbeskæftigelsesfrekvens; bemærker endvidere, at antallet af støttemodtagere i nogle EGF-ansøgninger er lavt sammenlignet med det samlede antal støtteberettigede modtagere, hvilket kan medføre, at virkningerne ikke bliver optimale;

21. mener, at inklusionen af NEET'er i EGF-ansøgninger ofte kræver forskellige former for interventioner, og mener, at alle behørigt aktører, herunder arbejdsmarkedets parter, lokale samfundsgrupper og ungdomsorganisationer, bør være repræsenteret i implementeringsfasen af hvert enkelt program, og at de bør fremme de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre maksimal deltagelse af NEET'er; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at få en stærk ledende organisation til at koordinere implementeringen af programmet, at sikre dedikeret og vedvarende støtte til at bistå NEET'er i at gennemføre programmet samt at sikre størst mulig udbetaling af programmidlerne; mener, at en uafhængig gennemgang med særligt fokus på spørgsmålet om NEET'ers deltagelse ville afdække bedste praksis; mener klart, at undtagelsen vedrørende inklusion af NEET'er bør videreføres frem til udgangen af programmeringsperioden i december 2020;
22. opfordrer Kommissionen til i sin midtvejsevaluering af Globaliseringsfonden at medtage en specifik kvalitativ og kvantitativ vurdering af EGF-støtten til unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET'er), navnlig i lyset af gennemførelsen af ungdomsgarantien og de nødvendige synergier mellem nationale budgetter, ESF og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet;
23. bemærker, at den gennemsnitlige andel af støtteberettigede, der blev nået, ifølge den efterfølgende evaluering i alle de 73 undersøgte sager var på 78 %. Dette omfatter 20 sager med andele af støtteberettigede på 100 % eller mere; fastholder dog, at tallet maksimalt kan være på 100 %, og at anvendelsen af tal, der er større end 100 % således fordrejer dataene, således at de peger på en betydeligt større succesrate end den faktiske rate; bemærker, at dette også gælder for budgetudnyttelsesgraden; opfordrer Kommissionen til at justere sine tal for at få en mere nøjagtig vurdering af, hvor mange støtteberettigede modtagere man har nået, og hvilken budgetudnyttelsesgrad der er tale om;
24. glæder sig over, at mange støttemodtagere først og fremmest har kunnet finde et nyt job takket være individualiseret hjælp fra Globaliseringsfonden i deres jobsøgning, og at deres færdigheder er blevet opgraderet via uddannelsesprogrammer og yderligere befordringstilskud; glæder sig ligeledes over, at Globaliseringsfonden har givet nogle arbejdstagere mulighed for at blive iværksættere ved hjælp af støtte til etablering og overtagelse af virksomheder; understreger derfor de betydelige positive virkninger, som Globaliseringsfonden angives at have på selvtilliden, følelsen af indflydelse og motivationen; understreger, at støtte fra Globaliseringsfonden har øget den sociale samhørighed og givet mennesker mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet og undgå negative arbejdsløshedsfælder;
25. bemærker, at EGF-støttemodtagere ifølge tal fra den efterfølgende rapport synes at have et relativt lavere uddannelsesniveau end gennemsnittet og dermed færre kvalifikationer, der kan overføres, hvilket under normale omstændigheder forringer deres beskæftigelsesmuligheder og gør dem mere sårbare på arbejdsmarkedet; er af den opfattelse, at Globaliseringsfonden kan levere den bedste EU-merværdi ved at støtte uddannelses- og omskolingsordninger for arbejdstagere, der støtter navnlig lavtuddannede sårbare grupper, og som prioriterer færdigheder, der er brug for på arbejdsmarkedet og åbner mulighed for iværksætteri;
26. bemærker, at en undersøgelse, der er gennemført som led i den efterfølgende evaluering gav blandede resultater, idet 35 % angav, at kvaliteten af den nye beskæftigelse var bedre eller langt bedre, 24 %, at den var den samme, og 41 % erklærede, at den var

værre eller langt værre; idet der ikke findes nogen systematiske data, der kan danne grundlag for en vurdering, anbefales Kommissionen at indsamle mere detaljerede oplysninger om virkningerne af Globaliseringsfondens interventioner og om kvaliteten af disse med henblik på efterfølgende at kunne gennemføre eventuelle afhjælpende foranstaltninger, som måtte vise sig nødvendige;

Omkostningseffektivitet og merværdi ved Globaliseringsfonden

27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udnytte mulighederne for at anvende EGF-budgettet mere fleksibelt og effektivt med fokus på resultater, virkninger og merværdi, uden at det sker på bekostning af passende og gennemsigtig anvendelse af midlerne samt overholdelse af reglerne; mener, at ansøgningsproceduren bør gøres hurtigere for at gøre fonden mere effektiv for afskedigede arbejdstagere; er bekymret over forskellen mellem de midler, der anmodes om fra Globaliseringsfonden, og de beløb, der refunderes af medlemsstaterne, idet den gennemsnitlige budgetudnyttelsesgrad kun er på 45 %; opfordrer derfor Kommissionen til nøje at undersøge årsagerne til den ringe udnyttelsesgrad og til at foreslå foranstaltninger til at fjerne eksisterende flaskehalse og sikre optimal udnyttelse af fonden; bemærker, at genbeskæftigelsesfrekvensen ved EGF-støttens ophør varierer betydeligt fra 4 % til 86 %, og understreger derfor vigtigheden af aktive og inklusive arbejdsmarkedsforanstaltninger; bemærker, at EGF-midler konsekvent giver bedre resultater i nogle medlemsstater end i andre; foreslår, at Kommissionen fortsætter med at yde vejledning og give medlemsstaterne mulighed for at udveksle bedste praksis med hensyn til udnyttelsen af EGF-midler og deres anvendelse for at sikre maksimal genbeskæftigelsesfrekvens pr. udbetalt euro;
28. mener ikke, at medfinansieringssatsen på 60 % bør forhøjes;
29. glæder sig over, at i gennemsnit kun 6 % af Globaliseringsfondens midler ifølge Kommissionens efterfølgende evaluering er blevet anvendt til administrations- og forvaltningsomkostninger;
30. bemærker, at det vigtigste aspekt af omkostningseffektivitet, der kom frem under høringen af de berørte parter, var antallet af genansatte arbejdstagere, der nu betaler skatter og sociale sikringsbidrag i stedet for at trække arbejdsløshedsunderstøttelse eller andre sociale ydelser;
31. bemærker, at der i en række EGF-sager er større omkostninger til foranstaltninger i henhold til EGF-forordningens artikel 7, stk. 4, hvilket svækker den samlede virkning af EGF's investering; opfordrer Kommissionen til at håndtere spørgsmålet om sådanne omkostninger ved at indføre grænser;
32. noterer sig forslaget i den efterfølgende evaluering, om at en evaluering af den kontrafaktisk virkning er et vigtigt element i at forstå merværdien af Globaliseringsfonden; beklager, at en sådan vurdering endnu ikke er på plads;
33. glæder sig over Revisionsrettens konklusion om, at Globaliseringsfonden har tilført reel EU-merværdi, når den er blevet brugt til at medfinansiere ydelser til afskedigede arbejdstagere eller bistand, som ikke normalt findes i medlemsstaternes arbejdsløshedsunderstøttelsesordninger, og dermed har bidraget til at fremme en bedre social samhørighed i Europa; understreger, at visse medlemsstater mangler sociale sikringsbestemmelser, der er tilstrækkelige til at imødegå behovene hos de

arbejdstagere, der har mistet deres arbejdspladser;

34. beklager, at en tredjedel af midlerne fra Globaliseringsfonden ifølge Revisionsretten anvendes til at godtgøre udgifter til nationale indkomststøtteordninger for arbejdstagere, hvilket ikke skaber EU-merværdi; påpeger, at den nye EGF-forordning begrænser omkostningerne til de særlige tidsbegrænsede foranstaltninger, f.eks. tilskud til jobsøgning og rekrutteringsincitamenter for arbejdsgivere, til 35 % af de samlede omkostninger til den samordnede pakke, og at de tiltag, der støttes af EGF, ikke har til formål at erstatte de passive socialsikringsforanstaltninger, som medlemsstaterne stiller til rådighed i deres nationale systemer; insisterer på, at Globaliseringsfonden ikke må anvendes til at erstatte arbejdsgiveres forpligtelser over for deres arbejdstagere; opfordrer endvidere Kommissionen til ved den næste revision af forordningen at præcisere, at Globaliseringsfonden ikke må anvendes til at erstatte medlemsstaters forpligtelser over for de afskedige arbejdstagere;
35. beklager, at budgetgennemførelsesgraden varierer fra 3 % til 110 % med en gennemsnitlig udnyttelsesgrad på 55%; mener, at dette sommetider afspejler svagheder enten på planlægningsstadiet eller i gennemførelsesfasen, og at dette bør forbedres gennem bedre udformede og bedre gennemførte projekter;
36. beklager den mindskede finansiering til Globaliseringsfonden; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte Globaliseringsfonden yderligere med henblik på at sikre, at behovene opfyldes; opfordrer Kommissionen til at sikre, at der er tilstrækkeligt personale i forhold til arbejdsbyrden og til at undgå unødvendige forsinkelser;
37. er af den opfattelse, at EGF- og ESF-foranstaltninger bør anvendes til at supplere hinanden for at give både specifikke kortsigtede og mere generelle langsigtede løsninger; noterer sig den konklusion, at medlemsstaterne generelt har koordineret Globaliseringsfonden effektivt med Den Europæiske Socialfond og de nationale arbejdsmarkedsforanstaltninger, og at der ikke er blevet konstateret nogen tilfælde af overlapning eller dobbeltfinansiering af enkeltpersoner under Revisionsrettens revision;
38. er tilfreds med konstateringen i Kommissionens rapport om Globaliseringsfondens aktiviteter i 2013 og 2014 af, at der ikke blev indberettet nogen uregelmæssigheder til Kommissionen i forbindelse med EGF-forordningerne i 2013 og 2014, og at der heller ikke blev afsluttet nogen EGF-relaterede uregelmæssigheder i 2013 og 2014;

Virksomheder for SMV'er

39. bemærker, at SMV'er udgør 99 % af alle virksomheder i EU og beskæftiger størstedelen af EU's arbejdstagere; udtrykker i den forbindelse bekymring over, at Globaliseringsfonden har haft en meget begrænset indvirkning på SMV'er, på trods af at der klart er mulighed for, at målrette den mod SMV'er ved hjælp af visse kriterier; anerkender Kommissionens forklaring om, at de berørte arbejdstagere hos leverandører nedad i forsyningskæden aldrig bevidst er blevet udelukket, men opfordrer Kommissionen til i højere grad at omlægge Globaliseringsfonden, således af den gavner SMV'er, der spiller en væsentlig rolle i den europæiske økonomi, bl.a. ved at lægge større vægt på bestemmelsen fra artikel 8, litra d), om behovet for at identificere afskedigende virksomheders leverandører, producenter eller underleverandører i efterfølgende produktionsled eller ved at følge op på tidligere sager, hvor Globaliseringsfonden har været til gavn for SMV'er, sociale virksomheder og kooperativer med henblik på at fremme bedste praksis; understreger, at der skal tages

større hensyn til proportionaliteten mellem arbejdstagere fra SMV'er og fra store virksomheder;

40. mener, at der bør være en bredere anvendelse af undtagelsen fra berettigelsestærsklen, navnlig til fordel for SMV'er; understreger betydningen af bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, i den nuværende forordning for SMV'er, eftersom de giver mulighed for, at sektorer af økonomien, der er berørt af krisen eller af globaliseringen, kan omstruktureres på regionalt plan, efter en vurdering af det enkelte tilfælde; anerkender de udfordringer, ansøgninger indgivet i henhold til disse bestemmelser støder på, og opfordrer Kommissionen til at hjælpe medlemsstaterne med at imødegå disse udfordringer for at gøre Globaliseringsfonden til en brugbar løsning for de afskedigede arbejdstagere; opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til princippet om at "tænke småt først" i planlægnings- og anvendelsesfaserne;
41. noterer sig koncentrationen af ansøgninger inden for produktions- og konstruktionssektorerne og navnlig i automobil- og luftfartsindustrien, hvor støtten primært går til store virksomheder; opfordrer medlemsstaterne og de regionale myndigheder med enekompetence til proaktivt at støtte afskedigede arbejdstagere i SMV'er, kooperativer og sociale virksomheder ved at anvende den fleksibilitet, der gives mulighed for i artikel 4, stk. 2, i den nuværende forordning, især hvad angår kollektive ansøgninger vedrørende SMV'er og andre faciliteter, som fremmer mere udtalt støtte og bredere adgang for SMV'er; opfordrer også til at informere SMV'er om de muligheder, de har i forbindelse med Globaliseringsfonden; understreger, at disse sager, hvor SMV'er støttes, bør betragtes som en merværdi ved Globaliseringsfonden;
42. er tilfreds med resultatet af Kommissionens efterfølgende gennemførelsesrapport, hvori der blev konstateret en positiv tendens mellem de ressourcer, der anvendtes på fremme af iværksætterier og antallet af personer i selvstændig beskæftigelse ved afslutningen af foranstaltningerne; bemærker imidlertid, at den gennemsnitlige selvstændige beskæftigelsesfrekvens for samtlige EGF-sager er helt nede på 5 %, og at der bør iværksættes foranstaltninger til at fremme iværksættere såsom støtte til etablering af virksomhed og andre incitament; understreger i denne forbindelse vigtigheden af livslang læring, mentorordninger og peer-to-peer-net; mener, at der er plads til yderligere forbedringer i anvendelsen af Globaliseringsfonden, alene eller i samarbejde med andre fonde som f.eks. ESI-fondene, til at støtte iværksætterier og opstart af virksomhed, men understreger, at støtte til iværksætterier bør være baseret på bæredygtige forretningsplaner; opfordrer medlemsstaterne til at lægge vægt på inddragelsen af kvinder og piger i iværksætterprogrammer;
43. glæder sig over de bestræbelser, der udfoldes i flere medlemsstater for at øge anvendelsen af foranstaltninger til støtte for iværksætterkulturen og den sociale økonomi i form af støtte til etablering af virksomhed og foranstaltninger til fremme af iværksætterkultur og sociale kooperativer og tjenesteydelser for nye iværksættere;

Datakrav

44. mener, at Kommissionens metodiske tilgang i forbindelse med en række komplicerende faktorer såsom potentielle dataundladelser, regionale og nationale karakteristika, forskellige makro- og mikroøkonomiske forhold, små prøvestørrelser og visse nødvendige forudsætninger skal være stringent og gennemskuelig og medvirke til at gennemføre foranstaltninger, der sigter mod at rette op på de mangler, der vanskeliggør en sådan tilgang;

45. understreger, at det i Revisionsrettens beretning konkluderes, at nogle medlemsstater ikke har fastsat nogen kvantitative mål for reintegration, og at de eksisterende data ikke er tilstrækkelige til, at man kan vurdere, hvor effektive foranstaltningerne er med hensyn til at få arbejdstagerne tilbage i beskæftigelse igen; anerkender Kommissionens erklæring om, at EGF-forordningen ikke indeholder kvantitative mål for reintegration på arbejdsmarkedet, og at de forskellige EGF-foranstaltninger kan vurderes ved hjælp af andre midler; anbefaler derfor, at medlemsstaterne opstiller kvantitative mål for reintegration og systematisk differentierer mellem Globaliseringsfonden, Den Europæiske Socialfond og andre nationale foranstaltninger specifikt udformet med henblik på arbejdstagere, der rammes af masseafskedigelse; opfordrer endvidere Kommissionen til at fremlægge oplysninger om typen og kvaliteten af de arbejdspladser, som de mennesker, der er blevet reintegreret på arbejdsmarkedet, har fundet, og oplyse om de mellem- og langsigtede tendenser, hvad angår andelen af personer, der er vendt tilbage på arbejdsmarkedet som følge af EGF-interventioner; medlemsstaterne bør endvidere sondre mellem de to vigtigste former for EGF-foranstaltninger, dvs. aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger og indkomststøtte til arbejdstagere, samt give mere detaljerede oplysninger om de foranstaltninger, der bruges af de enkelte deltagere, for at muliggøre en mere nøjagtig cost-benefit-analyse af de forskellige foranstaltninger; opfordrer også Kommissionen til at fremskaffe oplysninger om, og begrundelser for, hvorfor EGF-ansøgninger ikke er blevet godkendt på Kommissionsniveau;
46. minder medlemsstaterne om deres forpligtelse til at tilvejebringe oplysninger om, hvor stor en procentdel, der er kommet i beskæftigelse igen 12 måneder efter gennemførelsen af foranstaltningerne, med henblik på at garantere den nødvendige overvågning af Globaliseringsfondens virkning og effektivitet;
47. understreger, at der er behov for at strømline revisionsprocedurerne på nationalt plan for at sikre sammenhæng og effektivitet og for at undgå unødvendige gentagelser mellem organer på forskellige kontrolniveauer;
48. anbefaler en styrkelse af informationsstrømme og støtteordninger mellem den nationale kontaktperson og de regionale eller lokale partnere, der behandler sagerne;
49. anbefaler, at der gennemføres mere regelmæssige peer reviews, tværnationale udvekslinger og parringer af nye EGF-sager med tidligere EGF-sager med henblik på at udveksle god praksis og indarbejde erfaringer; anbefaler derfor at oprette en platform for bedste praksis, der er let tilgængelig og støtter en bedre udveksling af integrerede løsninger
50. bemærker, at Europa-Parlamentets Forskningstjeneste giver udtryk for betænkeligheder med hensyn til metoden til beregning af fordelene ved EGF; fremhæver behovet for yderligere krav om resultatindikatorer.
51. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bevare bestemmelserne i den nuværende EGF-forordning om ydelser til plejere; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at udvikle fleksible arbejdsordninger og uddannelsestiltag og om muligt at henlægge disse foranstaltninger til lokalsamfund, idet mange kvindelige afskedigede arbejdstagere kan have mindre geografisk fleksibilitet på grund af familiemæssige omsorgsforpligtelser
52. opfordrer de regionale og lokale myndigheder, arbejdsmarkedets parter og

civilsamfundets organisationer til at koordinere indsatsen blandt aktørerne på arbejdsmarkedet for at opnå bedre adgang til støtte fra Globaliseringsfonden i tilfælde af fremtidige afskedigelser; opfordrer endvidere til øget deltagelse af arbejdsmarkedets parter i overvågningen og evalueringen af fondens aktiviteter og navnlig til at tilskynde repræsentanter for de kvindelige interesserede parter for at sikre, at der lægges mere vægt på kønsaspektet.

53. opfordrer Kommissionen til at overveje at overdrage evalueringen af Globaliseringsfonden, jf. forordnings artikel 20, til Eurofound; mener, at Kommissionen i forbindelse med et sådant forslag kunne forsyne Eurofound med de nødvendige finansielle midler, svarende til de nuværende udbudsudgifter og personalemæssige omkostninger i forbindelse med EGF-evalueringer; desuden kunne Kommissionen – i og med at den største hindring for bedre evalueringer er manglen på tilstrækkelige data – pålægge medlemsstaterne at indberette de relevante data til Eurofound;

o

o o

54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.